

Știința tinerețului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVI, SERIA II. Nr. 6684 | 6 PAGINI — 30 BANI | SÎMBĂȚĂ 14 NOIEMBRIE

Adunările și conferințele de dare de seamă și alegeri ale organizațiilor U. T. C.

ANALIZE EXIGENTE, MULTILATERALE, ÎN CONTEXTUL INTENSIFICĂRII ACTIVITĂȚII ÎN TOATE DOMENIILE

Analizele recent efectuate la Comitetul Central al U.T.C. asupra stadiului desfășurării adunărilor și conferințelor de dare de seamă și alegeri până în prezent atestă că până la începutul lunii noiembrie acestea au avut loc în peste 80 la sută din organizațiile de bază U.T.C. Tot până la aceeași dată au avut loc și adunările sau conferințele de alegeri în peste 30 la sută dintre organizațiile U.T.C. conduse de comitete, la nivelul marilor întreprinderi, șantiere, unități agricole, școli etc. Bilanțul activității desfășurate și de jalonare a celui viitoare, pe care o prilejuiesc adunările și conferințele de alegeri, este practic încheiat în organizațiile U.T.C. din școli și în asociațiile studențești. Ea se află într-un stadiu avansat de desfășurare în organizațiile U.T.C. din întreprinderi și instituții. Au început pregătirile în vederea conferințelor organizațiilor U.T.C. orașenești, municipale și județene. Desfășurându-se în bună măsură corespunzător temelor stabilite în hotărârile Comitetului Central, adunările și conferințele de alegeri intră astfel într-o nouă etapă, hotărâtoare pentru înscrierea acestui eveniment din viața organizațiilor noastre în situa de succes obținute ca rezultat al unor intense și ample eforturi pentru întărirea celui de-al IX-lea Congres al U.T.C.

Prin prisma concluziilor pe care le prilejuiește desfășurarea lor de până acum, o caracteristică pregnantă a adunărilor și conferințelor de dare de seamă și alegeri din acest an se relevă a fi, în primul rând, o mai largă și mai activă participare a uteciștilor la dezbateri, la stabilirea măsurilor întreprinse pe această linie în viața în toate organizațiile U.T.C. au dat o notă caracteristică materialelor prezentate, discuțiilor purtate. Adunările și conferințele și-au afirmat plină semnificație la o largă și democratică forum al organizațiilor revoluționare a tinereții. S-au remarcat cu pregnanță, în aceste atmosfere de lucru dinamic, spiritul combativ și

reținerii întreprinse pe această linie în viața în toate organizațiile U.T.C. au dat o notă caracteristică materialelor prezentate, discuțiilor purtate. Adunările și conferințele și-au afirmat plină semnificație la o largă și democratică forum al organizațiilor revoluționare a tinereții. S-au remarcat cu pregnanță, în aceste atmosfere de lucru dinamic, spiritul combativ și

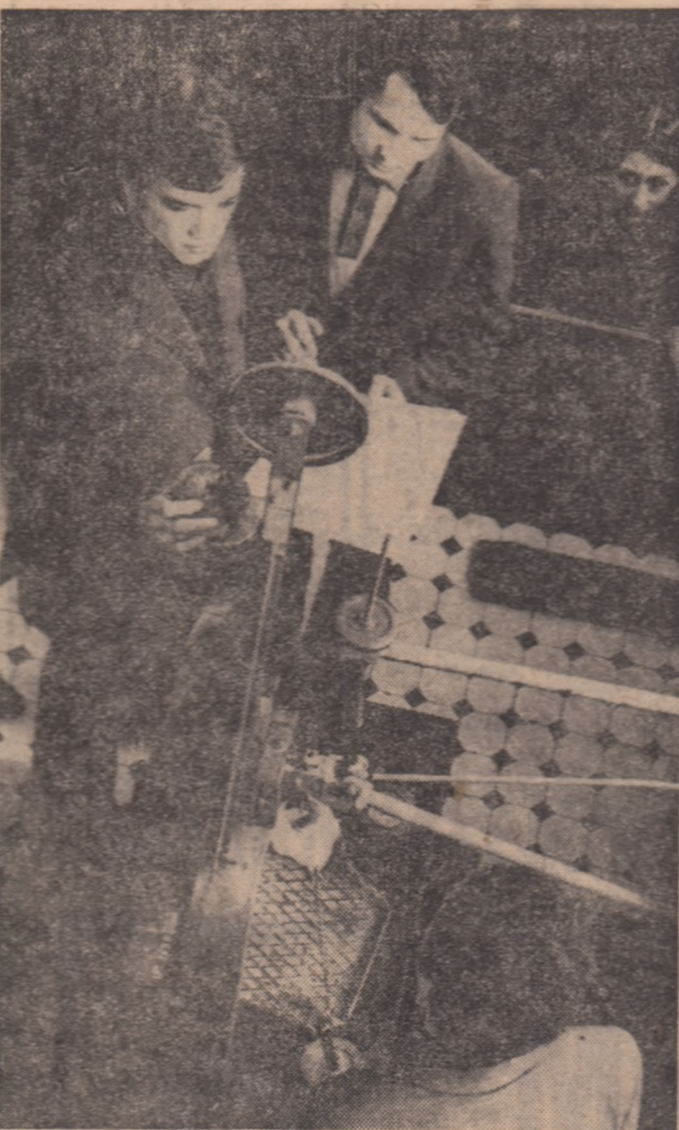
Conf. univ. ing. CONSTANTIN AVRAM,

prof. al Institutului Politehnic din Timișoara, membru corespondent al Academiei de Științe

50 DE ANI DE ÎNVĂȚĂMÎNT POLITEHNIC ÎN TIMIȘOARA

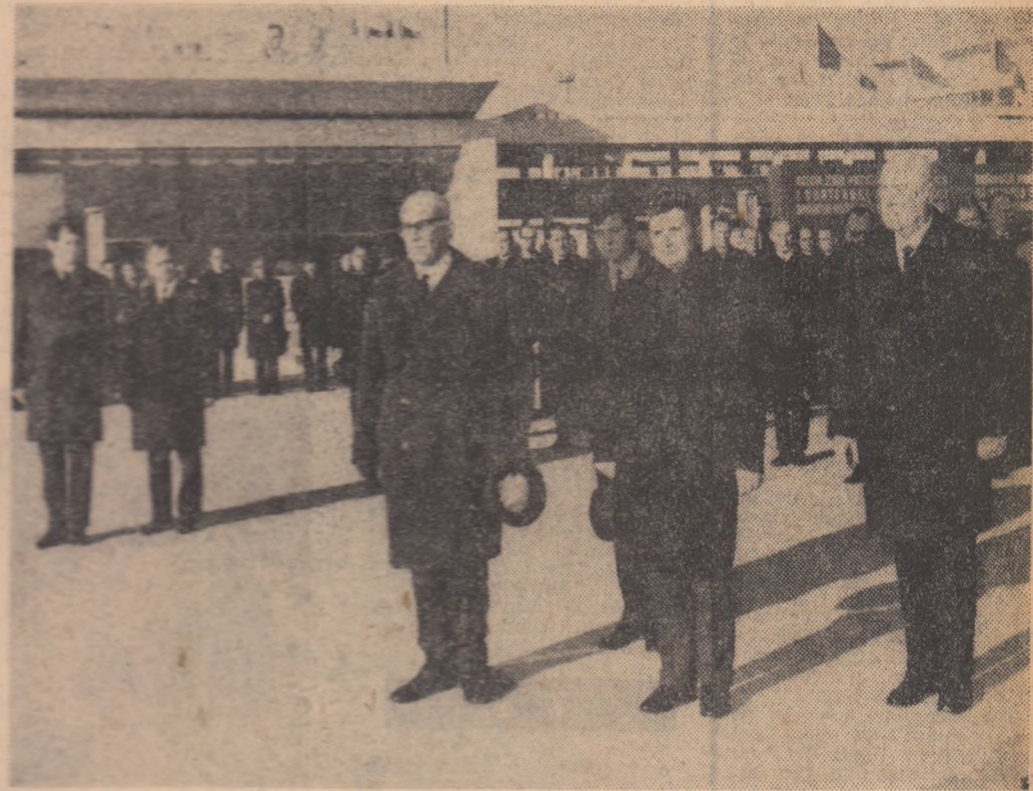
Una din cele cinci poli tehnice ale țării — Institutul Politehnic din Timișoara — împlineste mîine 50 de ani de existență — un eveniment însemnat în viața școlii superioare românești. Recluzat în timpul războaielor mondiale, Institutul Politehnic din Timișoara a fost fondat în anul 1920 — în perioada de înflorire a învățămîntului superior în România. În anul 1920, în Timișoara s-a înființat o școală de studii tehnice, care a devenit ulterior Institutul Politehnic din Timișoara. În prezent, Institutul Politehnic din Timișoara este unul din cele mai importante centre de învățămînt superior din România.

Unul din cele cinci poli tehnice ale țării — Institutul Politehnic din Timișoara — împlineste mîine 50 de ani de existență — un eveniment însemnat în viața școlii superioare românești. Recluzat în timpul războaielor mondiale, Institutul Politehnic din Timișoara a fost fondat în anul 1920 — în perioada de înflorire a învățămîntului superior în România. În prezent, Institutul Politehnic din Timișoara este unul din cele mai importante centre de învățămînt superior din România.

Intr-unul din numeroasele laboratoare ale Institutului politehnic timișorean. Foto: O. PLECAN

PLECAREA DELEGAȚIEI DE PARTID ȘI GUVERNAMENTALE A R.P. POLONE

chisă, escortată de motocicliști, tovarășii Nicolae Ceaușescu și Władysław Gomułka răspund

Vineri dimineață a părăsit Capitala, îndreptându-se spre patrie, delegația de partid și guvernamentală a Republicii Populare Polone, condusă de tovarășii Władysław Gomułka, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, și Józef Cyrankiewicz, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P., președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Polone, care, la invitația Comitetului Central al Partidului Comunist Român și a Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, a făcut o vizită oficială de prietenie în țara noastră.

Grupul expediției științifice române în Africa și-a dedicat misiunea conducerii partidului și statului

Cei opt membri ai expediției științifice române care, după cum s-a anunțat urmează să facă o călătorie în 10 țări africane, au trimis tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al P.C.R., președintele Consiliului de Stat, următoarea telegramă: **TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU, Secretar general al Partidului Comunist Român, Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România.** Mult stimulate și iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu. Un colectiv al universitarilor din Cluj și București, sub patronajul Universității din Cluj, a elaborat planul unei expediții complexe în Africa. În intenția de a contribui prin aceasta la dezvoltarea legăturilor de prietenie dintre poporul nostru și popoarele care și-au dobândit de curind independența. Ia propagarea peste hotare a realizării României socialiste și la dezvoltarea științei românești. Luind legătura cu diversele instituții și întreprinderi care au acceptat cu entuziasm să ne dea tot concursul, fiind încurajați de întreaga înțelegere și bunăvoință a Comitetului Central al Partidului Comunist Român și a organelor locale de partid, a Consiliului de Miniștri, a Ministerului Învățămîntului și rectoratului Universității din Cluj, am reușit să obținem toate cele necesare în vederea realizării planului nostru.

Drăgi tovarăși, Felicit în modul cel mai cordial cadrele didactice și elevii Liceului „Nicu Gane” din Fălticeni, la împlinirea unui veac de la înființarea acestei instituții de învățămînt. În cursul îndelungatei sale existențe, liceul dumneavoastră și-a câștigat un binemeritat renume în școala românească: a lăsat în urmă o mare număr de absolvenți în rândul cărora s-au distins personalități proeminente ale vieții noastre culturale și științifice. Continuând și dezvoltând aceste tradiții valoroase, Liceul „Nicu Gane” s-a afirmat tot mai puternic în anii socialismului, aducând o contribuție de pret la instruirea tinereii generații a patriei noastre. Prilejuind trecerea în revistă a acestor frumoase realizări, sărbătorirea centenarului liceului este, totodată, o ocazie prielnică pentru sublinierea sarcinilor sporite ce revin astăzi școlii, în lumina perspectivei trasate de Congresul al X-lea al partidului pentru făurirea societății socialiste multilaterale dezvoltate. Este o îndatorire de cinste a cadrelor didactice de a perfecționa neîncreștat procesul de învățămînt, de a asigura buna pregătire a elevilor, lărgirea continuă a orizontului lor științific și de cultură generală, formarea unor tineri de primă ordine practice, de a-i educa în spiritul virtuților morale ale societății socialiste, ale devotamentului nețărmurat pentru patrie, pentru partidul comunist. Sînt încredințat că întregul corp didactic al Liceului „Nicu Gane” își va consacra cu însuflețire și înaltă răspundere patriotică, energia, talentul și compententa pregătirii unor constructori de nădejde ai socialismului și comunismului în România. La rîndul lor, elevii au datoria de a învăța cu rivă, de a munci neobosit pentru însușirea comorilor științei, tehnicii și culturii, pregătindu-se multilateral pentru a fi la înălțimea răspunderii ce revine tinereii generații față de națiunea noastră socialistă, față de viitorul de progres și prosperitate al poporului român. Îmi este deosebit de plăcut ca, la acest jubileu, să adresez colectivului Liceului „Nicu Gane” din Fălticeni — o dată cu tradiționalul „La mulți ani” — urări de noi succese în muncă și viață.

Mesajul adresat de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, cu ocazia centenarului liceului „Nicu Gane” din Fălticeni

Drăgi tovarăși, Felicit în modul cel mai cordial cadrele didactice și elevii Liceului „Nicu Gane” din Fălticeni, la împlinirea unui veac de la înființarea acestei instituții de învățămînt. În cursul îndelungatei sale existențe, liceul dumneavoastră și-a câștigat un binemeritat renume în școala românească: a lăsat în urmă o mare număr de absolvenți în rândul cărora s-au distins personalități proeminente ale vieții noastre culturale și științifice. Continuând și dezvoltând aceste tradiții valoroase, Liceul „Nicu Gane” s-a afirmat tot mai puternic în anii socialismului, aducând o contribuție de pret la instruirea tinereii generații a patriei noastre. Prilejuind trecerea în revistă a acestor frumoase realizări, sărbătorirea centenarului liceului este, totodată, o ocazie prielnică pentru sublinierea sarcinilor sporite ce revin astăzi școlii, în lumina perspectivei trasate de Congresul al X-lea al partidului pentru făurirea societății socialiste multilaterale dezvoltate. Este o îndatorire de cinste a cadrelor didactice de a perfecționa neîncreștat procesul de învățămînt, de a asigura buna pregătire a elevilor, lărgirea continuă a orizontului lor științific și de cultură generală, formarea unor tineri de primă ordine practice, de a-i educa în spiritul virtuților morale ale societății socialiste, ale devotamentului nețărmurat pentru patrie, pentru partidul comunist. Sînt încredințat că întregul corp didactic al Liceului „Nicu Gane” își va consacra cu însuflețire și înaltă răspundere patriotică, energia, talentul și compententa pregătirii unor constructori de nădejde ai socialismului și comunismului în România. La rîndul lor, elevii au datoria de a învăța cu rivă, de a munci neobosit pentru însușirea comorilor științei, tehnicii și culturii, pregătindu-se multilateral pentru a fi la înălțimea răspunderii ce revine tinereii generații față de națiunea noastră socialistă, față de viitorul de progres și prosperitate al poporului român. Îmi este deosebit de plăcut ca, la acest jubileu, să adresez colectivului Liceului „Nicu Gane” din Fălticeni — o dată cu tradiționalul „La mulți ani” — urări de noi succese în muncă și viață.

DEMNITATE de NICULAE BELLU

Tadeusz Kotarbinski, renumit filozof polonez contemporan, apare în limba română cu o lucrare de mică întindere, dar atîncînd direct și cu o remarcabilă cutezanță a spiritului în ceea ce privește probleme practice ale vieții morale de fiecare zi: „Meditații despre viața demnă”. Cartea se adresează omului contemporan, fără de vîrstă. Nu aspiră să dea sfaturi, ci să surprindă întrebările reale care apar, în timpul nostru, în viața obișnuită de fiecare zi, descifrîndu-le atent și cu migală. E o scriere domoală, ca un fel de-a sta de vorbă la gura focului despre: „ce să faci și ce să nu faci”. Dar din curgerea ei lină se ridică, aproape tăios, acea adîncă nevoie de gînd și de simțire, critice amîndouă, din viața de fiecare zi a oamenilor, resimțite acut pe măsură ce propria lor existență reală implică, fără ocol, recunoașterea ființei umane sub semnul distinct al identității ei cu un statut de libertate și demnitate, care o definește și o înnoiește. Căci libertatea și demnitatea nu se capătă, nu se moștenesc, nu se câștigă prin jocul hazardului. Ele sînt ambele rezultatul unei strădăni îndelungate, iar ca atare scop — și sînt, în același timp, mijlocul fără de care realitatea lor rămîne o simplă iluzie sau o amăgire. Aici, nimic nu cade din cer, totul se construiește, detaliu cu detaliu. E o lucrare. În planul etic, nimic nu se întâmplă în afară și fără de om. „Să trecem deci la atac împotriva fatalismului”, scrie Kotarbinski, această doctrină eronată și dăunătoare. Și, în acest spirit, „nu-i adevărat că nimic nu depinde de nimeni”, nu-i adevărat că strădania individuală a fiecăruia este inutilă în această mare de implicații contradictorii, de aspirații ideale, elanuri pure și nereușite sau decepții amare; după cum nu-i inutil să se persevereze în adevăratele continuu a mijloacelor la scopuri și în respingerea practicii inspirată de principul filistin: scopul scuză mijloacele. Nici un scop nu-și scuză, nici nu-și înnoiește prin imprumut din afară mijloacele sale, dacă se recunoaște că — în planul eticului — mijlocul trece în scop, se infiltrează în scop, își fixează în structura scopului sensurile adinca ale naturii sale. Astfel, dacă cîntecul a scopului, nu-i cu puțină obținerea ei prin mijloace necinstite. E un non-sens. Sau dacă demnitatea umană a scopului, cu

Caras-Severin A fost îndeplinit planul cincinal la producția globală

La 12 noiembrie, industria județului Caras-Severin a realizat prevederile planului cincinal la producția globală. Minerii, siderurștii, constructorii de mașini, celelalte colective raportează că prin folosirea mai deplină a capacităților de producție și a timpului de lucru au realizat peste prevederile cincinalului 38 635 tone fontă, 25 619 tone oțel, 93 595 tone laminate finite, 26 813 tone fier, mobilă în valoare de 13,8 milioane lei. Pînă la sfîrșitul anului, întreprinderile industriale din acest județ vor realiza suplimentar produse în valoare de 1 150 milioane lei.

LA FOCSANI: DE VORBĂ CU AFIȘUL ORAȘULUI

3 126 de fete și 3 280 de băieți s-au născut la Focșani în primele nouă luni ale anului 1970. Pentru a nu mai primi și peste două decenii o scrisoare ca cea scrisă cu puțin timp în urmă la redacție, ne-am deplasat acum la Focșani. Ne-au trimis acolo două file caligrafiate cu mîgăla de M.T. Maria, Mioara sau poezia Mariana, autoarea preferă să se conserve în anonim deși rîndurile ei conțin indirect o... invitație: „Vă mai amintii poezia lui Minulescu? Ei bine, în orașul nostru nu „plouă de trei ori pe săptămîna”, dar și atunci cînd e soare atmosfera este la fel de monotonă. Eu am avut nefericirea să nu reușesc la facultate la a treburii să rămîn în Focșani. Plictisul este nota dominantă în care își desfășoară zilele bruma de tineri care a mai rămas aici...” Și tot așa, autoarea scrișorii ne vorbește de tristetea străzilor după ce s-au închis ușile magazinelor, de monotonia care apăsă la douăzeci de ani mai mult ca orînd, de ghinionul de a fi la douăzeci de km de Capitală, de „steaua ghinionistă a provinciei”. Corespondenta încheie aproape patetic (tot în ton minulescian): „Nu vă cer nimic. Și totuși... Dacă ați cunoaște Focșanii, m-ați înțelege.” Cunoaștem Focșanii, dragă M. T. Pentru d-ta și pentru ceilalți care gîndesc la fel am încercat însă să-l mai cunoaștem încă o dată, trăind cîteva zile sub „steaua ghinionistă a provinciei”.

DE CE NU SE PLIMBĂ TINERII FOCSANENI? „Dacă aș avea 20 de ani, m-aș plimba toată ziua” — îmi mărturiseste o bătrînă, Maria Tudor (coincidența de inițiale cu corespondenta noastră anonimă ne frapază abia acum, cînd redactăm rîndurile de față), pe care am întîlnit-o odîndindu-se în grădina publică a orașului. Se plimbă tinerii din Focșani? S-ar părea că nu prea. Între orele 16 și 20 strada Republicii și Stefan cel Mare, cele două artere care leagă centrul orașului cu gara, erau cit de cit animate. Altele parcurului Balescu, conțineau 5 (cinci) perechi de tineri fără a mai socoti un solitar care scruta probabil drumul, optînd pentru acest traseu. De ce nu se plimbă tinerii din Focșani? Iată cîteva explicații:

Elena Chivu și Dan Gheorghiu, una dintre perechile întîlnite pe aleile parcului: „Cred că nu se plimbă pentru că în orașul nostru sînt mulți hulișani. Poți să fii însoțit, sînt în stare să se lege de tine și să te ia la bătaie. Ca să nu mai spunem ce se întîmplă dacă vîd vreo fată sau două neînsoțite”. — Dv. nu vă e teamă de întîlniri neplăcute? — Nu stăm mai tîrziu de ora 20. Dinu Hirșu, CEIL: „Nu se plimbă, pentru că nu prea au unde. Uitați-vă și dvs. Două străzi mari și nu prea late, pe care te izbești de toată lumea. Celelalte sînt „moartea turcilor”. — De ce nu vă plimbați prin parcuri? — Se leagă de tine cite unul că-ți piere pofa de promenadă...”

CUM SE DISTREAZĂ TINERII?

Ce-i cu aceste atente în fața de seară la securitatea cetățenilor orașului? Există, atunci cînd se neocotesc cu bună știință, normele firești de conduită, alte mijloace de a păzi tîna străzilor. Organele de prevenire și control pot apăla fără sfîșală la litera legii, atunci cînd alte intervenții se dovedesc ineficiente. La inspectoratul de miliție am aflat însă că în foarte marea majoritate a cazurilor aceștia sînt tineri, că mulți dintre ei sînt angajați și chiar își vîd de treabă, dar după orele de serviciu.

Pag. 4

- Curierul nostru de simfonie: „DE LA OM LA OM” de Ion Băieșu.
- Cronica literară — Ilie Constantin: COLINE CU DEMONI.

Pag. 5

- SPORT: • Draw-ul de la Cardiff confirmă evoluția de la Guadalajara (Corespondență telefonică).
- Campionatele europene de box (tinere): • Corespondență de la Trimișul nostru T. POGOCEANU.

(Continuare în pag. a IV-a)

(Continuare în pag. a II-a)

Muncă patriotică

In cele 10 luni care s-au încheiat, tinerii din județul Alba au efectuat peste 3.000.000 ore de muncă voluntar-patriotică...

După cum rezultă dintr-un recent bilanț întocmit la Comitetul județean Argeș, al U.T.C., valoarea lucrărilor realizate prin muncă patriotică de către tinerii se ridică la 24.000.000 lei.

Tinerii din întreprinderile, instituțiile, școlile și din satele județului Hunyad au participat la împadurirea a 70 ha teren, la îngrijirea arborului pe 135 ha, la recoltarea a 3.250 kg fructe de pădure...

Recomandăm telespectatorilor un moment muzical de mare frumusețe, care ne reamintește glasul și dramatismul impresionant al cântăreței Maria Tănase.

AVANPREMIERĂ

SCENA

La studioul Cassandra — a treia premieră a studenților-actori, un spectacol coupé „Comorile vremii”...

PORTATIV

Din „sumarul” muzical al săptămânii semnalăm:

PLASTICĂ

In foaierul Teatrului de Comedie — un vernisaj care atrage atenția artiștilor...

Oaspeti

SHIRLEY TEMPLE BLACK LA BUCUREȘTI

SHIRLEY TEMPLE BLACK, activă în țara noastră...

care găsește inspirate corespondențe filnice imaginilor din cîntecele marii cîntărețe. Se numește „Lume, lume” și constituie subiectul emisiunii „Reluare la cererea telespectatorilor”...

Notăm o premieră de teatru T.V.: marți 17 noiembrie, orele 20.30, piesa de debut a dramaturgului Victor Ion Popa: „Cînta”...

Prezența la București a una dintre cel mai interesanți sefi de orchestră al lumii contemporane: Pierre Colombo, prezidat de Trupă Internațională a Compozitorilor și membru al Comitetului European al Consiliului Internațional al Muzicii.

In programul pe care și-l propusese la Radioteleviziunii Interim: „Trei Nocturne de Debussy, Mica Simfonie concertantă de Frank Martin și două opusuri beethoveniene — „Evertura „Coriolan” și Simfonia a 4-a.”

Luni seara, la Studioul Conservatorului bucureștesc, studenții ne prezintă o interesantă paritură contemporană: „Prizonierul” de Luigi Dallapiccola.

Mariuța Mihai și Emil Hossu în spectacolul „Cînta” de V. I. Popa. Foto: AUREL COPOȘ

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

Cinema

DEPARTE DE LUMEA DEZ-LANTUITĂ rulează la Patria (orele 9; 12.45; 16.30; 20.15). Melodia (orele 9; 12.30; 16.30; 20.15). Modern (orele 9; 12.30; 16.30; 20.15).

Teatre

Opera Română: TOSCA — ora 19.30; Teatrul de Operă: PRINTESA CIRCIULUI — ora 19.30; Teatrul Național: L. L. Caragiale (Sala Studio) — ora 19.30; Teatrul Național: MOARTEA ULTIMULUI GOLAN — ora 19.30; Teatrul Național: MOARTEA ULTIMULUI GOLAN — ora 19.30; Teatrul Național: MOARTEA ULTIMULUI GOLAN — ora 19.30.

Teatre

Opera Română: TOSCA — ora 19.30; Teatrul de Operă: PRINTESA CIRCIULUI — ora 19.30; Teatrul Național: L. L. Caragiale (Sala Studio) — ora 19.30; Teatrul Național: MOARTEA ULTIMULUI GOLAN — ora 19.30; Teatrul Național: MOARTEA ULTIMULUI GOLAN — ora 19.30; Teatrul Național: MOARTEA ULTIMULUI GOLAN — ora 19.30.

Teatre

Opera Română: TOSCA — ora 19.30; Teatrul de Operă: PRINTESA CIRCIULUI — ora 19.30; Teatrul Național: L. L. Caragiale (Sala Studio) — ora 19.30; Teatrul Național: MOARTEA ULTIMULUI GOLAN — ora 19.30; Teatrul Național: MOARTEA ULTIMULUI GOLAN — ora 19.30; Teatrul Național: MOARTEA ULTIMULUI GOLAN — ora 19.30.

Teatre

Opera Română: TOSCA — ora 19.30; Teatrul de Operă: PRINTESA CIRCIULUI — ora 19.30; Teatrul Național: L. L. Caragiale (Sala Studio) — ora 19.30; Teatrul Național: MOARTEA ULTIMULUI GOLAN — ora 19.30; Teatrul Național: MOARTEA ULTIMULUI GOLAN — ora 19.30; Teatrul Național: MOARTEA ULTIMULUI GOLAN — ora 19.30.

Teatre

Opera Română: TOSCA — ora 19.30; Teatrul de Operă: PRINTESA CIRCIULUI — ora 19.30; Teatrul Național: L. L. Caragiale (Sala Studio) — ora 19.30; Teatrul Național: MOARTEA ULTIMULUI GOLAN — ora 19.30; Teatrul Național: MOARTEA ULTIMULUI GOLAN — ora 19.30; Teatrul Național: MOARTEA ULTIMULUI GOLAN — ora 19.30.

Teatre

Opera Română: TOSCA — ora 19.30; Teatrul de Operă: PRINTESA CIRCIULUI — ora 19.30; Teatrul Național: L. L. Caragiale (Sala Studio) — ora 19.30; Teatrul Național: MOARTEA ULTIMULUI GOLAN — ora 19.30; Teatrul Național: MOARTEA ULTIMULUI GOLAN — ora 19.30; Teatrul Național: MOARTEA ULTIMULUI GOLAN — ora 19.30.

Teatre

Opera Română: TOSCA — ora 19.30; Teatrul de Operă: PRINTESA CIRCIULUI — ora 19.30; Teatrul Național: L. L. Caragiale (Sala Studio) — ora 19.30; Teatrul Național: MOARTEA ULTIMULUI GOLAN — ora 19.30; Teatrul Național: MOARTEA ULTIMULUI GOLAN — ora 19.30; Teatrul Național: MOARTEA ULTIMULUI GOLAN — ora 19.30.

Teatre

Opera Română: TOSCA — ora 19.30; Teatrul de Operă: PRINTESA CIRCIULUI — ora 19.30; Teatrul Național: L. L. Caragiale (Sala Studio) — ora 19.30; Teatrul Național: MOARTEA ULTIMULUI GOLAN — ora 19.30; Teatrul Național: MOARTEA ULTIMULUI GOLAN — ora 19.30; Teatrul Național: MOARTEA ULTIMULUI GOLAN — ora 19.30.

NOI PREMIERE CINEMATOGRAFICE

Advertisement for the film 'Patria' (The Motherland) directed by Costa Gavras. It features a large image of a woman and text describing the film as a production of the Bulgarian studios.

Advertisement for the film 'Păreri deosebite' (Different Opinions) directed by Lada Boiadjeva. It features a large image of a woman and text describing the film as a production of the Bulgarian studios.

Advertisement for the film 'Roger Moore' directed by Jim O'Connell. It features a large image of Roger Moore and text describing the film as a production of the English studios.

Advertisement for the film 'Demnitate' (Dignity) directed by Dr. M. Voiculescu. It features a large image of a man and text describing the film as a production of the Romanian studios.

caenar VASILE CONTA, o personalitate de prestigiu a culturii românești

Spirit creator, gânditor cu remarcabile însușiri, deschis ideilor noi ale epocii, Vasile Conta...

Este cunoscut în lumea științifică și literară a Europei și a Americii de Nord și de Sud...

În ziua de luni, 9 noiembrie, ADRIAN TEODORESCU, în vîrstă de 13 ani, din București...

și părul scurt. Este îmbrăcat în paltonul gri-negru din tergal, pulover de culoare mare închis și scurtă impermeabilă cu guler și încălțat cu ghete de bumbac din material plastic (alb-negru)...

Conta frecventază și ședințele „Junimii”, unde este din lucrările sale și publică în revista „Convorbiri literare” principalele sale studii filozofice de orientare materialistă: Teoria fatalismului; Teoria ondulăunii universale; Incerări de metafizică. Sub auspiciul...

ANGELA, Radăuți: Sfatul pe care mi-l cereți îmi ridică probleme foarte complicate, dar m-am străduit să vă răspund, pentru că asta mi-e meseria. Prietenul pe care ați ales îl prețuim, și-a îngăduit, într-o zi, necuviința de a vă flutura pe stradă, „lovind grav, cum spuneți dumneavoastră, în onoarea mea de fată și elevă”. Mă întrebați dacă merită să-l lertați sau nu. Depinde cum a fluiert. Dacă a fluiert din degete, rămâneți pe poziție, nu cedați.

PURCEL, VASILE — județul Timiș: „Fîind căsătorit cu nevasta mea Zorita și trăind 6 ani și 6 luni împreună, unde ne-am făcut casă și ne-am întemeiat căminul nostru prin muncă, eu fiind factor poștal, în ziua de 18 august nevastă-mea m-a rugat să o las la matusă ei în vizită în județul Bihor, unde m-a convins că în patru zile vine înapoi, eu rămînînd singur cu gospodăria și serviciul. Trezindu-mă dimineața și surprins neînștită și încercîndu-mă patru zile de la serviciu am plecat s-o caut și am găsit-o la locuința matusii cu un militar în termen. Eu vă spun că nu am avut intenția de a face crimă, deoarece mă gândesc la legea statului care mă poate ajuta să ies cu bine din situație. Pentru asta dau scrisoarea în rubrica „De

și cu cită mai scurtă fusta, mîntea lor e tot mai lungă — Așadar, scurtați-o toată... mîntea poate-o să v-o ajungă!

Poezia dumneavoastră — sint convins — va însemna o grea lovitură pentru acele ființe care tulbură prin vestimintele lor sumare sufletele bărbaților serioși. În orice caz, eu vă mulțumesc că l-ați numit pe Mihail Eminescu „un poet talentat”. Pentru că a făcut în folosul limbii și literaturii române, merită, într-adevăr, să-i acordeți acest calificativ binevoitor.

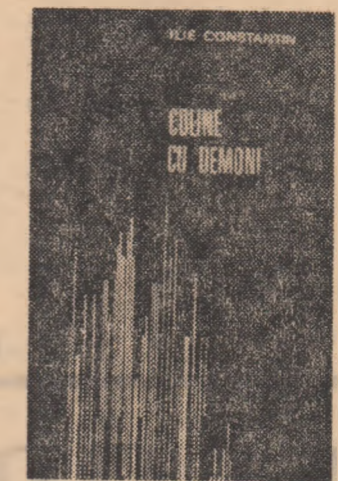
E. S. — Curtea de Argeș: „Un om de la poalele munților din sud vă roagă fierbinte să-i dați la lumină umilele sale cuvinte în care ca țurna numai adevăr. Mă doare, mă zdruncină și mă irlă un lucru. Te duci la restaurant sau la ospătărie să-ți

VICONTELE, județul Timiș: „Pentru prima dată mă adresez unui ziar. N-am probleme care să mă consume pînă la epuizare, dar totuși (suflet omenesc) vă scriu. Decandată nu sint prea hotărît cu ce să încep, cred că e mai bine să aduc în prim plan subiectul în care vă voi contrazice niște, pentru că să nu-mi spuneti că v-am luat cu speranța. Sper că nu vă supărăți. Citesc seriata „Aventurile zozei de aur” și vă spun că-mi place — acolo unde nu e vorba despre meciurile naționale noastre, ori acolo unde explicați ce s-ar fi

Nu-mi place acolo unde scrieți că ați strigat disperat antrenorului să-l înlocuiască pe Sălmăneanu chiar cu dumneavoastră (il felicit că nu v-a ascultat); ori acolo (în meciul cu Brazilia) unde îl socoteți mare cînovat pentru două goluri pe Adanache și complet necinovat pe Răducanu pentru al său. Mi-roase a pană rapidistă chiar de aici. În fine, n-o să vă rog să vă abanonați favoriiți, dar nici să susțineți că i-am fi putut bate pe englezi! Am observat că, atunci cînd nu vă place ceva în scrisorile primite, răspundeți ironic sau cu un fel de năvuită care dezarmază. Într-adevăr, aici e talentul cu care v-a înțezat Aldesus, dar credeți că-l aveți în aceeași măsură și la fotbal? Eu unul v-l contest. În context și domnul Eugen Barbu, pe care părțile unor colegi (în dispu-te literare) „il lasă rece”, iar ca specialist în fotbal se crede neînșurat. În context și domnul Fănuș Neagu, pe care în privința fotbalului îl găsesc pe

CRONICA LITERARA

Ilie Constantin: COLINE CU DEMONI

Spiritualist, de o consecvență metodică înținită nu tocmai la tot pasul și cu atât mai puțin printre poezi. Ilie Constantin se comportă față de paradoxale atitudini ale criticilor cu o ironie calmă ce exprimă în fond o mare stăpînire de sine. Acuzat direct ori pe ocolite de lipsă de nervi el pare a-și bate joc de pretențiile ce nu izvorăsc din considerarea cu atenție a propriei formule și scrie pe coperta unui volum acest cuvînt forțat: Fiara. Acum, probabil ca răspuns la același tip de reproșuri, el și-a intitulat volumul: Coline cu demoni. Dar poezia cu acest titlu are darul de a spulbera orice confuzie: halucinația nocturnă, visul tenebros, producător de monștri fără nume sînt doar forme ale ironiei melancolice a poetului. „Oare doar mie mi se arată / neamul lor, vesnic fără de pată, / eu doar sint martonul tristelor gînte / de care soarele se dezînte?” / Fiu al amurgului sînt și mă bate / lungul vacarm de singurătate, / în care toate urlă spre mine / și tac doar demonii de pe coline. / Trupul lor însă nu-i spre vedere, / sufletul lor arde lumea de sferă / și-i contemplantă pîiere lină / a nenumiților de pe colină.” „Fiu al amurgului” contemplantă în lumina soarelui interior, rațiunea, „tristețe gînte” ce nu-mă malefic nu pot fi. În ciuda agitate și neliniștii ce par intruchipate în „nenumiții de pe colină”, poezia comunică o mare liniște și siguranță interioară. Poziția lui Ilie Constantin față de neliniștile ori angoselor nocturne trebuie considerată cu umorul pe care poetul însuși îl strecoară în vizuimile sale. Faptul că neliniștea spiritului vine aproape mecanic o dată cu căderea nopții este efectul unei ironii a poetului pe seama propriei poezii: „Cînd seara, de pe colină versant / ajunș-n culme stă să se închege / văd duhul — de — prăpăstii delirant / venind spre viața mea, fărădelege”. Acest „duh — de — prăpăstii” suie „mirapodie” din „neguri”, din „spărturi rămas-n glob din nenaipomenire” iar la trecerea lui — „viețile în arbori se ascund” pentru ca poetul în poză romantic-tenebrosă să i se adreseze în acest mod: „Tu, duh, vițezăz în această gînd, / prin fulgii de ninsoare, prin deret / de lung cosmar, atomii mei trecînd / înjesc spre tine în frățește vultură / Așteaptă-ne. Sîi strigă, cit mai suu / la capătul de clipă te-om ajuige, / cînd va fi scrum tesutul emătrii / al întocmirii gata să ne-abunge. / Asta-mi aud atomii, delirant / vorbindu-i duhului strădelege...” În realitate, deci, poezia se scrie dintr-o viziune caricaturală și grotescă a unei mentalități literare de largă circulație, însă nu mai puțin anacronică, de nu chiar primitivă. Pretenția de a se adresa infinitului cu două vorbe rău articulate ori suferinței nămate în serie poetul le dîntă astfel în strună: „Din infinit, poate de sus, o mină mă crea / și mă greșea sau mă-nocmea în multe chipuri, / eu începeam să fiu, desîi nici înainte / nu cred că eram lipsă. (I) / Ce suferință, vai, să fi alcătuit!” (Din infinit, poate). Dacă titlul cărții are vreun sens,

și pe colinele domoale de nisip / vor aște clopotele orei voastre” în alt registru, aceeași temă în excepționale Fortrete suprapuse. Nici aici materia utilizată nu este „nouă”. Poetul lucrează pe o pînză ce „poate să îndure portre-tul nou pe vizuiza celui vechi” și dacă între pînza și portret nu există o incompatibilitate ci o egalitate de structură („Portretul suprapuse peste vreme, / egal trăind în pînză / un totem / fără volum. E de ajuns să-nlătur / fiutul chip și din uitarea lumii / răsare chipul următor”), bănuială că în adincol alcătuirii sale se pot împlica „alte chipuri” devine certitudine: „În jocul unghiurilor de materii / eu potîntă că în alte lumi / ființa mea să iasă-n viață nouă, / să fiu un lent bătrîn / părtăș / unui popor în alt văzduh”. Cu o concentrare și marcabilitate este sugerată o viziune mai luminoasă decît aia care a mitului creației eterne în care descoperim ipostaze ale întregii umanității. Nu-i mai puțin adevărat că unghiul secret din care ies această viziune, nu este propriu-zis al unui creator, ci al unui ce contemplant tabloul și poate descoperi în ultimul chip, avînd ochiul format, tot șirul care l-a premers. Ilie Constantin nu ne convinge atît prin ceea ce poate să creeze cit prin ceea ce poate să vadă. (Într-o excepțională poezie el „vede” mesaje colorate — „flori roșii” care „sînt vestitorii”) A crea înseamnă bineînțeles a descoperi, însă neapărat și a numi. Creașii fără numire, adică viziunile a descoperirilor genului, nu este neapărată sau neautentică ci numai neîmplinită. Cînd vremea poetului se năstește pe sine cu numele celor dinaintea sa, atitudinea acestuia nu poate fi decît profund stabilă însă identitate perfectă este și ea, pînă la urmă, o iluzie. Sint descoperiri ce au nevoie de nume noi, „Manierismul” de care vorbea C. Regman nu este, în cazul lui Ilie Constantin, decît în chip cu totul superficial reflectarea trecerii printr-o solidă cultură poetică (aceasta însă absolut adevărată!) cu o expresia discretă (probabil temporară) a imposibilității poetului de a numi în limbajul propriu descoperirile sale. O poezie ca A număr nu comunică o idee între altele ci o dificultate de neînșinat. Poetul există și numai în lumea sa, confundînd ingenuitatea cu anonimul. „De ce numești? O lespede e fiecare nume / și mai rămîne-o sansă pentru toate / pînă cînd tu le spui pe nume nemilos. / (E) nici nu căpătase chip, mai colinda prin cerul / matern, si-n preajmă îl pîndea un nume / din multe aleginduse, la fel / de neîndurător ca toate celelalte). / Veți ține minte chipuri doar, prezente, / prietenii țîi veți roști cu alte vorbe / ferindu-te să mai împrști cu nume lumea, / veți fi aproape mut”. Lumea trebuie însă numită și abia atunci vom ști dacă e numită bine ori numă. Ilie Constantin trebuie să ne convingă nu numai de darul său de a descoperi lucrurile cu usurință studiată ci și de greutatea de a le numi cu o putere ingenue.

CURIERUL NOSTRU DE SIMBATA

De la OM la OM

de ION BĂIEȘU

Trebue să recunoșc, tovarășe factor poștal, că situația în care vă aflați e de natură să vă pună pe gînduri. Apreciez luciditatea și înțelegerea dumneavoastră atunci cînd ați considerat, din respect față de lege, că nu e cazul să recurgeți la violență. Acum eu cred că trebuie să procedăm în felul următor: dumneavoastră să vă ocupați de nevastă, iar eu de celălalt vinovat, urmînd ca între timp să mai ținem legătura unul cu altul.

trebue să scrie asta în lege, iar cei care nu respectă legea să fie amenințați pe loc cu 50—100 lei sau să li se facă proces-verbal? Militia ar trebui să ne ajute în problema asta și să treacă la acțiune.”

Intimplat dacă or fi fucat Dobrin (ori 11 „dăbrini”).

Dragă Viconte! Sint din nou obligat să observ că prezenta scriitorilor printre croniciarii de fotbal nu e privită cu simpatie de către unii cititori (sint și alții care ne apreciază). Am răspuns recent cititoarei Irina Delea pe aceeași temă, așa că argumentele mele sint epuizate. Ce vroiam să vă mai spun în plus? Că pasivitatea asta pentru fotbal e o copărlie pe care ne-o împingăm din cînd în cînd, atunci cînd ne plăcusește chinul literarului, și nu văd de ce nu i s-ar înzîdi această extravaganță, cu toate greșelile pe care le facem. Pentru mine, fotbalul e o lume fabuloasă și fascinantă, despre care voi scrie întotdeauna cu bucurie. În momentul în care vă adresez aceste rînduri mă află la Cardiff, în Tara Galilor, însoțind echipa noastră națională. În calitate de comentator sportiv. Cum mai sint doar oțeva ore pînă la începerea meciului, mă grăbesc să-mi termin rubrica și s-o trimit spre București prin Comel Dinu (tehnica va ajunge înaintea mea acum). În aceste clipe, crede-mă, sufletul med zbrîncește de emoții și spalmă ca frele de telefon pe un cîmp pustiu, trăiesc alături de toți băieții acest cosmar, încerc să le dan curaj și fac cu ei pe din două orice mișcare sau bucurie. A-dică îmi place să mă cheltui intens, și fotbalul e lumea în care mă regăsesc în întregime așa cum sint și-mi place să fiu.

S-auzim de bine, plec spre stadion. CARDIFF, 11 noiembrie, orele 18.

MIHAELA SPERANȚA — Postidor Iași. POALE SCURTE — MINTE LUNGA Un poet-de-odinioară, talentat și cu renume, Care face cinste astăzi poeziei cu-al său nume, Căci acu o minte rară, nu ca alții numai burdă, A calificat pe vine în: „poale lungi și minți scurte...” Am aflat că pe poetul — un sentimental din fire — L-ar fi înțepat o damă cu cuvinte de țigire, O cucușană de saloane, se-nlejege îndrăzneală, Ce voia să intre-n grații la vreun june — oale creaș...! Eu parodiez poetul, însă cu timiditate, Vedeam teorie cade și fac la femei dreptate, Dedîncăz aceste versuri la acelea care speră O-căvîd învers, mîntea lungă, vor deschiide carieră...

Dragă prietene de la poalele munților din sud! Fiind din fragedă tinerete un fanatic iubitor al tabacului, mi sint obligat să vorbesc aici în numele fumătorilor. Cred că propunerea dumitale e nițel cam aspră. După ce plămîm cu buceții din plămîni acest viciu nenorocit, dumeata vrei acum să ne mai și amendeze militia. Știm că fumatul nostru îl otrăvește și pe cei din jur, dar dacă e să facem dreptate pînă la capăt, atunci de ce să nu-i amendăm și pe cei care söt fum prin eşapamentul mașinilor? Sau de ce să plătesc eu care fumez un pachet de țigări pe zi, aceeași amendă cu cei care fumează două sau pipă? În orice caz, eu sint de acord să se ia și această măsură, dar după 1 ianuarie 1970, deoarece în noaptea de revelion mă las de fumat. Fumători! Urnați-mi exemplul.

Un grup de 15 bolnavi de la Spitalul unificat din Medias: Ne rugați să venim în ajutorul tânărului Mihloș Ștefan, orfan, a cărui sănătate se află în pericol. Vă promitem că ne vom interesa în cel mai scurt timp de situația lui.

Căci acum cu mințișul sint femei fără pereche; Scurtă fustă, mîntea lungă — s-a dus teoria veche —

50 DE ANI DE ÎNVĂȚĂMÎNT POLITEHNIC ÎN TIMIȘOARA

(Urmare din pag. 1)

Victor Vilcovici — și a altor dascăli entuziaști, o seamă de lipsuri au putut fi depășite, urmele au dăruit însă pînă la eliberarea patriei, cînd, ca urmare a înlăturării măsurilor prevăzute de Reforma învățămîntului din 1948, au fost trepătat liceele. În condițiile noi, de după Reforma învățămîntului Școlii politehnice, transformată în Institutul politehnic din Timișoara își lărgește profilul. Pe măsură ce înaintăm în timp, cerințele societății în merșul său spre socialism determină înnoiri de structură, modernizări și retușuri de profil. Bunăoară, în anul 1964 ia naștere secția de calculatoare, prima din țară, iar la începutul acestui an universităților, o secție de electronică aplicată și alta de arhitectură și urbanism. Cu începerea din 1968 a unui înființat și secții de subinginerii, cursuri de zi și serale. În prezent, Institutul nostru are, în cadrul celor 5 facultăți, 18 secții de specializare pentru inginerii, una pentru arhitectură și urbanism și 5 pentru subinginerii, în cadrul cărora își desfășoară activitatea aproape 6.000 de studenți și peste 500 de cadre didactice.

— Ce ati făcut săptămîna trecută, tov. Manciu?

— Am văcut „Mayerling” și „Căstorie în stil grec”, un meci de fotbal Metalurgist Brăila — Automobilul Focșani, am fost în două seri la „Vrîncioaia” restaurant-bar, unul și foarte prost organizat loc de distracție cu... dans al orășului și cam atât. — Ce-ai mai făcut în afară de acestea? — Am fost pe la Cafe-bar... Cam atit.

AFIȘUL ORAȘULUI

Am aflat de la el că patru ore pe săptămîna pot fi ocupate cu vizionarea filmelor la cele două cinematografe focșanene: Flacăra și Unirea; și la sfîrșitul lunii septembrie și începutul lui octombrie trei colective teatrale au onorat cu prezența lor scena focșană (nu cea a Teatrului, aflată în... reparare, ci aceea a Tănuleului I): Teatrul de stat din Piatra Neamț a prezentat: „Al patrulea anotîmp”, cel din Galați „Procurorul”, iar actorii din Baia Mare au fost oaspeții orașului cu piesa „Floarea de cactus”; și s-au disputat o serie de meciuri între echipele locale și partenerile lor din alte localități:

— Ce ati făcut săptămîna trecută, tov. Manciu? — Am văcut „Mayerling” și „Căstorie în stil grec”, un meci de fotbal Metalurgist Brăila — Automobilul Focșani, am fost în două seri la „Vrîncioaia” restaurant-bar, unul și foarte prost organizat loc de distracție cu... dans al orășului și cam atât. — Ce-ai mai făcut în afară de acestea? — Am fost pe la Cafe-bar... Cam atit.

DE VORBĂ CU AFIȘUL ORAȘULUI

Replica feminină a acestui program (Smaranda Toader — Fabrica de confecții) este identică, minus bineînțeles — „Vrîncioaia”. Lăsdind decandată deoparte CE SE FACE cu timpul liber în capitala județului Vrancea, încercăm să vedem CE S-AR PUTEA FACE. ÎN LOCUL STATIONĂRII PE „CENTRU” Ciorchinele de tinerete animat de străduța centrală a orașului după ora amiezii este compus în mare parte din salariații la diferite întreprinderi și instituții. „Bruma de tineri” de care vorbea corespondenta noastră anonimă înseamnă de fapt procent considerabil din forța de muncă a CEIL-ului, a Fabricii de confecții, a Întreprinderii de

mații fantomă, în preajma lui 1 Mai sau 23 August. Asemenea băieților de la CEIL, fetele de la Fabrica de confecții au visat o echipă de teatru, o brigadă de apărare, seri distractive. Și cei de la autobaza de transport au crezut... Ne simțim obligați să informăm tineretul care lucrează în capitala județului Vrancea că posibilitățile de împlinire a dorințelor lor legitime există. Două exemple concludente: pe adresa CEIL-ului au sosit în-

puta înprumuta foarte bine titlul unui film găzduit recent de micul ecran: DE UNUL SINGUR. În februarie 1969 cineclubul, care urma să funcționeze pe lîngă cele două mari întreprinderi ale orașului (Fabrica de confecții și CEIL), a fost asigurat cu dotarea respectivă. Actualmente și întotdeauna, de altfel, regizor, operator, scenarist, realizator este Constantin Balaci, instructor metodist la Consiliul Județean al Sindicatelor. Tinerii? S-au înscris înți 20. Din octombrie 1969 cînd — potrivit declarației tovarășului Petrea Constantin, responsabil-gestionar al cineclubului din partea CEIL-ului — s-a ținut ultima lecție, nimeni n-a mai auzit de această formă de activitate. Ea nu apare nici-

în planurile de muncă ale comitetului sau ale clubului întreprinderii. Din șuvoiul de tineri care părăsese fabrica de confecții la terminarea schimbului lui I nici una nu auzise că în Focșani există un cineclub, deși Întreprinderea lor este, pe hîrtie, una dintre patronatele acestuia. În locul stationării pe „centru” locurile normale de popas în timpul liber ar putea fi discutia trece deci din stadiul NECESITĂȚII în cel al POSIBILITĂȚILOR orșului o sală de repetiții, una de vizionare, un laborator-cinematografic... Monotonia timpului liber este reproșabilă orașului de provincie sau locuitorilor ei? „Plictisul” pe care îl acuză tinerii, nu este generat de însăși lipsa de inițiativă, de penuria de idei cu care se împacă atît de ușor atit ei cit și coordona-

Imagine din spectacolul „Trebue să ști limba spaniolă”, piesă a scriitorului Tabi László din Republica Populară Ungară. Spectacolul este prezentat de Teatrul de Stat din Oradea (secția maghiară).

torii activității lor? Ar fi suficient ca organizația U.T.C., comitetele de sindicat și celelalte organe implicate direct în muncă de propagandă, în cea cultural-distractivă să pornească de la o vechi și autentică tradiție în materie de viață spirituală, de care beneficiază Focșanii.

Iar tinerii, în rîndul lor să treacă dincolo de stadiul acceptării cu pasivitate a unor stări de fapt nemulumitoare. Ce se întimplă însă? Intervine o metodă la Consiliul Județean al Sindicatelor. Tinerii? S-au înscris înți 20. Din octombrie 1969 cînd — potrivit declarației tovarășului Petrea Constantin, responsabil-gestionar al cineclubului din partea CEIL-ului — s-a ținut ultima lecție, nimeni n-a mai auzit de această formă de activitate. Ea nu apare nici-

torii activității lor? Ar fi suficient ca organizația U.T.C., comitetele de sindicat și celelalte organe implicate direct în muncă de propagandă, în cea cultural-distractivă să pornească de la o vechi și autentică tradiție în materie de viață spirituală, de care beneficiază Focșanii.

